

המפקד שלישי פרק ב בא מציעא

לימא רבה דלמך כב"ש. וא"י לוק פלוגתיהו בחדשר ממילא ורבה כב"ש ו"ל דא"י לא הו פלוגי בית שמאי:
בית שמאי סברי שליחות יד אינה לריכה חסרון. וא"י א"כ תרי צביי דך דהכל ופיפא דהחשב בשלות יד למה לי ו"ל

אלא פשיטא כשעת הולאה מצית בעלים. כשעת הגזילה וביתר פליגי דקאמרי צ"ש א"כ הוקרה ילקח לשלם כשעת הולאה מן העולם ובית הלל אמרי כשעת הולאה מצית בעלים. צ"ל פליגי בצבס. וקאמרי צ"ש כשעת הולאה מן העולם ודקא קשיא לך כל הגזנתי ששומים כשעת הגזילה, א"כ הגזילה משת גזולה בעיקרה א"כ אכל הכא דבעיתתא אחא לידו ומשום שליחות יד קאמריבת ליה בהא פלוגי:

א"ל פשיטא כשעת הוצאה מבית בעלים ביתר כו' דאמר בבית שמאי אמר לך ר' יהודה **ב"ש סברי שליחות יד אינה צריכה חסרון וכי חסר ברשותא דידיה חסר וב"ה סברי שליחות יד צריכה חסרון** וכי חסר ברשותא דמריה חסר, **אלא הך דאמר רבא *שליחות יד אינה צריכה חסרון ל"מא** רבא דאמר **כ"ש סברי הכא במאי עסקינן** כגון שמדמה דהביא עליה גזולות ובישאל שלא מדעת קא מיפלגי בי"ש סברי *שואל שלא מדעת גזול הו"ו ו"ל חסר ברשותא דידיה חסר וב"ה סברי שואל שלא מדעת שואל הו"ו ו"ל חסר ברשותא דמרה חסר **אלא הך דאמר רבא *שואל שלא מדעת לרבנן גזול הו"ו** רבא דאמר **רבא *שואל שלא מדעת לרבנן גזול הו"ו** רבא דאמר **רבא *שואל שלא מדעת לרבנן גזול הו"ו** רבא דאמר **רבא *שואל שלא מדעת לרבנן גזול הו"ו**

דסיפא אשמועי' ללכ"ה אפילו דבור בלא תשכח חייב ודך דהכל אשמועינן ללכ"ה לריכה חסרון: **א"ל** הא דלמך רבא שואל שאן מדעת גזול הו"ו דאמר ר"ס דגרסינן בכל האי רבא דך דשואל ע"פ רבא הו"ו דקאמך דמך רבא רבא ויקף בהמוכר הספיקה (צ"ב דף פ"ו) ומדוע רבא כולה גמי רבא דלי לאו הכי לא פריך מידי דלמי לאוקומה פלוגתיה, כחד מהך פלוגתיה דלעיל: **משלים** אוקמה ואת גזויותיה ואת ולדותיה דברי ר"מ רבי יהודה דאמר גזלה חזרת בעיניה. וא"י הא דתנן דפקדן חסרון קמא (ב"ב דף ק"ג) הוקרן למך ללבע ללבע לו אדום ולבעו שומר א"כ השבט יתר על הולאה טוקן לו הולאה ואת הולאה יתירה על השבט טוקן לו השבט דברי רבי יהודה ר"מ דאמר אין טוקן לו אלא דמי למך בלבד אללאו ככרסם הפופות ותיקן ר"ס דהכל גבי גזילה סבר ר"מ שניו אינו קונה משום דקנסא קניס במוד אכל בלבעו לו אדום דסוגג לא קניס ור"י אינהו בבגזול ור"י יהודה דסברי הכל דשניו קונה היינו משום דמטוקינן לקנות בשניו אכל לבעו שומר אין מטוקינן לקנותו בכך: **ר"ע** דאמר כשעת הכביעה. תימה מאי קסבר אי קסבר שניו קונה למה ישלם השבט כשעת הכביעה הלא כשעת גזילה קנאה וא"כ הגזילה רחל או הגזילה ותיקרה לא ישלם אלא כמו שז"ה רחל כשעת גזילה ותי קסבר שניו אינו קונה א"כ כשגזול אחר הכביעה גמי יאה הכל לגזול דבמאי קנה ועוד דקאמך ומודה ר"ע במקום שיש עליהם כשעת שליחות והלך כחותה שעה במאי קנה ור"ה אכתי אפילו שניו ליכא וגם כי יגזבה שליחות לא יקנה ועוד למאן מודה הלא בין ל"ש בין ל"ב"ה לא קנאה כשעת שליחות יד עד שעת שניו ועוד דשמואל ור"י יוחנן פסקון כ"ע בשמעתין ובהגזול קמא (ב"ב דף ע"ד:) א"י ליה דשניו קונה לכך כ"ע א"י א"כ דלמך ילקח דחסר ויתר משלם כשעת הולאה מן העולם ואת גזולה משלם כשעת הגזילה וב"ה לא פלוגי גמי בהא והיינו כרבה אלא צ"ש

תורה אור **אלא פשיטא כשעת הוצאה מבית בעלים** ביתר כו' דאמר בבית שמאי אמר לך ר' יהודה **ב"ש סברי שליחות יד אינה צריכה חסרון וכי חסר ברשותא דידיה חסר וב"ה סברי שליחות יד צריכה חסרון** וכי חסר ברשותא דמריה חסר, **אלא הך דאמר רבא *שליחות יד אינה צריכה חסרון ל"מא** רבא דאמר **כ"ש סברי הכא במאי עסקינן** כגון שמדמה דהביא עליה גזולות ובישאל שלא מדעת קא מיפלגי בי"ש סברי *שואל שלא מדעת גזול הו"ו ו"ל חסר ברשותא דידיה חסר וב"ה סברי שואל שלא מדעת שואל הו"ו ו"ל חסר ברשותא דמרה חסר **אלא הך דאמר רבא *שואל שלא מדעת לרבנן גזול הו"ו** רבא דאמר **רבא *שואל שלא מדעת לרבנן גזול הו"ו** רבא דאמר **רבא *שואל שלא מדעת לרבנן גזול הו"ו** רבא דאמר **רבא *שואל שלא מדעת לרבנן גזול הו"ו**

ובפלוגתיה דהני תנאי דתנאי הגזול את דרחל גזוה וילדה משלם אותה ואת גזויותיה ואת ולדותיה דברי ר"מ ר' יהודה דאמר גזולה חזרת בעיניה דיקא לך דתנאי ו"ש אומרים ילקח בחסר זביתו, וביה אומרים כשעת הוצאה ש"מ: ר"ע דאמר כשעת החביעה: **אמר רב יהודה** אמר שמואל הלכה כר' עקיבא וכו' **ההיא דר' יוחנן** במקום שיש עדים, מ"מ דאמר ר"ע **ל"א** לאשר הוא לו יתגנו ביום אישמתו וכיון דאיכא עדים מהוהו שעתא הוא דאיחייב ליה **אשמה** א"ל ר' אנשיטא לרב יהודה ר' ואתה דאמר כר' חכמי א"ל אמר ר' יוחנן חלוק היה ר"ע אפי' במקום שיש עדים מ"מ דאמר קרא **לאשר הוא לו יתגנו ביום אישמתו** ובי דינא הוא דקא מחייבי ליה **אשמה** א"ל ר' יודא לר' אבא בר פפא כי אולת להחם אקוף אסולמא דצור זעול לגביה דר' יעקב בר אידי ובעי מנייה אי שמועא ליה לר' יוחנן הלכה כר' ע א"י חלכה כר' ע?

לעולם מאי לעולם: אמר רב אישי שלא האמר הנ"ל פליגי הויכא דליכא עדים אבל הויכא דאיכא עדים לא וא"י דא"ל ה"ה דדוכתה ואחיתורא לאפוקי מדרבנן ישמעאל דאמר ***לא בעינו דעת בעלים** קא משמע לן דבעינו דעת בעלים ור"בא אמר הלכה כבית הלל: **מתני'** היושב לשלוח יד בפקדון בית שמאי אומרים חייב ובית הלל אומרים אינו חייב עד שישלח בו יד שנאמר **אם לא שלח ידו במלאכת רעהו**. וה"ה את החבית ונמל הימנה רביעית ונשברה אינו משלים אלא רביעית והגביהה ונמל הימנה רביעית ונשברה משלם דמי כולה: גב' **הצניע** כהניס. מלחא כהניס נפשה היא: **ונשברה** לאחור זמן ואת משלם אלא רביעית. דשלימות יד אינו מחייב כהניס עד שימוך או יגביה דהוי קנייה: **הצניעה** ונמל דהוי קנייה כהניס חייב כהניס חייב כהניס חייב **ההיא דר' יוחנן** כהניס חייב כהניס חייב כהניס חייב **ההיא דר' יוחנן** כהניס חייב כהניס חייב כהניס חייב

הוא יוס אשמתו לכל א"ש י"ג עדים משעה שרחויה שגולה הוא א"ש לו: נפסס: לאחר שיהיה מפקד: הרבה את הדך וסבב דך חרובה על דבר זה ללכת דך מעלת של הכ עז מקום שר' יעקב ס"ס וצ"ע מיניה מה שמע מר' יוחנן רבו על כך: כל מהך דך חרובה במקום שיש קרה מפקד הוא: **א"י גמי** נבדרב לזבוס: **לסי** אשמועינן לעולם דאמר שא"ס החזירה למקום לאחר ששלח בה יד ושברה בחריסן קף פ"ו הלכתי כר' ע דאמר לעיל ג"כ נבב טלה מן העדר לר"ך דעת בעלי: **וכ"כ** אחר הלכה כ"ה כשעת גזילה ואת כרבה עבדין דהיה ליה בהיתרה: **מתני'** המשב לשלם י"ד (ה) דאמר ככני עדים הטול בלוחים מיהוס והלחה א"ס נלכס חייב בחתיות: **ההיא דר' יוחנן** נשברה: **ונשברה** לאחור זמן ואת משלם אלא רביעית. דשלימות יד אינו מחייב כהניס עד שימוך או יגביה דהוי קנייה: **הצניעה** ונמל דהוי קנייה כהניס חייב כהניס חייב כהניס חייב

מנה **ההיא דר' יוחנן** כהניס חייב כהניס חייב **ההיא דר' יוחנן** כהניס חייב כהניס חייב **ההיא דר' יוחנן** כהניס חייב כהניס חייב

כל המצוות שיש להן סמורה השרים **ההיא דר' יוחנן** כהניס חייב כהניס חייב **ההיא דר' יוחנן** כהניס חייב כהניס חייב

רבינו הנגאל אלא פשיטא סמא דבית הלל כשעת הוצאה מבית בעלים היא והיא שעת הגזילה ויזתה שיה באתה שעה זו ושעה שעתה שיה ר' כוח הלך בית הלל ויבה שמאי ב"ש סברי ר' משלם כי השתא ובי"ה סברי [משלם] כשעת הגזילה והוא אלא רבא דאמר משלם [ר' כ"כ] דהא בית הלל והוא חסר קאמרי ופריק רבה ביתר כלפי' א"כ ע"ה ששעתה היתה שיה יותר ספה שהיתה שיה בשעת גזולה שהי הכל ג"כ השתא משלם כשעת דריו שמימינו למעלה כי פלוגי בתך כגון שהיתה שיה ע"ה ששעה י"ו בפקדון של חבירו ו"ל יקפשי שור וזו ע"ה שעה סברי שליחות יד א"י ק"מא חסרון ומשעה הלכה בה ר' א"י חייב בה' י"ג סברי שליחות יד צריכה חסרון וכו' [לא] החדה ברשותיה דמריה קאי ובעינא דחבריה או שמאי ותיסתה בהתא שעתא מחייב עלה והתא שעתא ויהוה הוא דשרי' והאל רבה דאמר שליחות יד אינה צריכה חסרון כ"כ' ובי"ה ואוקימנא לשתני' חלקת ב"ש ובי"ה בשבח גזילה ב"ש סברי דגזול הו"ו וב"ה סברי דגזול הו"ו וכו' הו"ו תנאי דהניא הגזול דל גזוה וילדה משלם אותה ואת גזויותיה ולדותיה דברי ר"מ ר' יהודה ר"מ דאמר גזולה חזרת בעיניה ואת גזויותיה ואת ולדותיה דברי ר"מ ר' יהודה דאמר גזולה חזרת בעיניה דיקא לך דתנאי ו"ש אומרים ילקח בחסר זביתו, וביה אומרים כשעת הוצאה ש"מ: ר"ע דאמר כשעת החביעה: **אמר רב יהודה** אמר שמואל הלכה כר' עקיבא וכו' **ההיא דר' יוחנן** במקום שיש עדים, מ"מ דאמר ר"ע **ל"א** לאשר הוא לו יתגנו ביום אישמתו וכיון דאיכא עדים מהוהו שעתא הוא דאיחייב ליה **אשמה** א"ל ר' אנשיטא לרב יהודה ר' ואתה דאמר כר' חכמי א"ל אמר ר' יוחנן חלוק היה ר"ע אפי' במקום שיש עדים מ"מ דאמר קרא **לאשר הוא לו יתגנו ביום אישמתו** ובי דינא הוא דקא מחייבי ליה **אשמה** א"ל ר' יודא לר' אבא בר פפא כי אולת להחם אקוף אסולמא דצור זעול לגביה דר' יעקב בר אידי ובעי מנייה אי שמועא ליה לר' יוחנן הלכה כר' ע א"י חלכה כר' ע?

א"ל ה"ה אמר ר' יוחנן חלוק היה ר"ע אפי' במקום שיש עדים מ"מ דאמר קרא **לאשר הוא לו יתגנו ביום אישמתו** ובי דינא הוא דקא מחייבי ליה **אשמה** א"ל ר' יודא לר' אבא בר פפא כי אולת להחם אקוף אסולמא דצור זעול לגביה דר' יעקב בר אידי ובעי מנייה אי שמועא ליה לר' יוחנן הלכה כר' ע א"י חלכה כר' ע? לעולם מאי לעולם: אמר רב אישי שלא האמר הנ"ל פליגי הויכא דליכא עדים אבל הויכא דאיכא עדים לא וא"י דא"ל ה"ה דדוכתה ואחיתורא לאפוקי מדרבנן ישמעאל דאמר ***לא בעינו דעת בעלים** קא משמע לן דבעינו דעת בעלים ור"בא אמר הלכה כבית הלל: **מתני'** היושב לשלוח יד בפקדון בית שמאי אומרים חייב ובית הלל אומרים אינו חייב עד שישלח בו יד שנאמר **אם לא שלח ידו במלאכת רעהו**. וה"ה את החבית ונמל הימנה רביעית ונשברה אינו משלים אלא רביעית והגביהה ונמל הימנה רביעית ונשברה משלם דמי כולה: גב' **הצניע** כהניס. מלחא כהניס נפשה היא: **ונשברה** לאחור זמן ואת משלם אלא רביעית. דשלימות יד אינו מחייב כהניס עד שימוך או יגביה דהוי קנייה: **הצניעה** ונמל דהוי קנייה כהניס חייב כהניס חייב כהניס חייב

הוא יוס אשמתו לכל א"ש י"ג עדים משעה שרחויה שגולה הוא א"ש לו: נפסס: לאחר שיהיה מפקד: הרבה את הדך וסבב דך חרובה על דבר זה ללכת דך מעלת של הכ עז מקום שר' יעקב ס"ס וצ"ע מיניה מה שמע מר' יוחנן רבו על כך: כל מהך דך חרובה במקום שיש קרה מפקד הוא: **א"י גמי** נבדרב לזבוס: **לסי** אשמועינן לעולם דאמר שא"ס החזירה למקום לאחר ששלח בה יד ושברה בחריסן קף פ"ו הלכתי כר' ע דאמר לעיל ג"כ נבב טלה מן העדר לר"ך דעת בעלי: **וכ"כ** אחר הלכה כ"ה כשעת גזילה ואת כרבה עבדין דהיה ליה בהיתרה: **מתני'** המשב לשלם י"ד (ה) דאמר ככני עדים הטול בלוחים מיהוס והלחה א"ס נלכס חייב בחתיות: **ההיא דר' יוחנן** כהניס חייב כהניס חייב כהניס חייב

הוא יוס אשמתו לכל א"ש י"ג עדים משעה שרחויה שגולה הוא א"ש לו: נפסס: לאחר שיהיה מפקד: הרבה את הדך וסבב דך חרובה על דבר זה ללכת דך מעלת של הכ עז מקום שר' יעקב ס"ס וצ"ע מיניה מה שמע מר' יוחנן רבו על כך: כל מהך דך חרובה במקום שיש קרה מפקד הוא: **א"י גמי** נבדרב לזבוס: **לסי** אשמועינן לעולם דאמר שא"ס החזירה למקום לאחר ששלח בה יד ושברה בחריסן קף פ"ו הלכתי כר' ע דאמר לעיל ג"כ נבב טלה מן העדר לר"ך דעת בעלי: **וכ"כ** אחר הלכה כ"ה כשעת גזילה ואת כרבה עבדין דהיה ליה בהיתרה: **מתני'** המשב לשלם י"ד (ה) דאמר ככני עדים הטול בלוחים מיהוס והלחה א"ס נלכס חייב בחתיות: **ההיא דר' יוחנן** כהניס חייב כהניס חייב כהניס חייב

הוא יוס אשמתו לכל א"ש י"ג עדים משעה שרחויה שגולה הוא א"ש לו: נפסס: לאחר שיהיה מפקד: הרבה את הדך וסבב דך חרובה על דבר זה ללכת דך מעלת של הכ עז מקום שר' יעקב ס"ס וצ"ע מיניה מה שמע מר' יוחנן רבו על כך: כל מהך דך חרובה במקום שיש קרה מפקד הוא: **א"י גמי** נבדרב לזבוס: **לסי** אשמועינן לעולם דאמר שא"ס החזירה למקום לאחר ששלח בה יד ושברה בחריסן קף פ"ו הלכתי כר' ע דאמר לעיל ג"כ נבב טלה מן העדר לר"ך דעת בעלי: **וכ"כ** אחר הלכה כ"ה כשעת גזילה ואת כרבה עבדין דהיה ליה בהיתרה: **מתני'** המשב לשלם י"ד (ה) דאמר ככני עדים הטול בלוחים מיהוס והלחה א"ס נלכס חייב בחתיות: **ההיא דר' יוחנן** כהניס חייב כהניס חייב כהניס חייב

הוא יוס אשמתו לכל א"ש י"ג עדים משעה שרחויה שגולה הוא א"ש לו: נפסס: לאחר שיהיה מפקד: הרבה את הדך וסבב דך חרובה על דבר זה ללכת דך מעלת של הכ עז מקום שר' יעקב ס"ס וצ"ע מיניה מה שמע מר' יוחנן רבו על כך: כל מהך דך חרובה במקום שיש קרה מפקד הוא: **א"י גמי** נבדרב לזבוס: **לסי** אשמועינן לעולם דאמר שא"ס החזירה למקום לאחר ששלח בה יד ושברה בחריסן קף פ"ו הלכתי כר' ע דאמר לעיל ג"כ נבב טלה מן העדר לר"ך דעת בעלי: **וכ"כ** אחר הלכה כ"ה כשעת גזילה ואת כרבה עבדין דהיה ליה בהיתרה: **מתני'** המשב לשלם י"ד (ה) דאמר ככני עדים הטול בלוחים מיהוס והלחה א"ס נלכס חייב בחתיות: **ההיא דר' יוחנן** כהניס חייב כהניס חייב כהניס חייב